Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII | Reus Dimars 28 de Juny de 1898 | Núm. 3.582

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. . . . . . Ptas. 1
n provincias trimestre. . . . . » 3'50
Extranger y Ultramar . . . . . » »
Anùncis, à preus convencionals.

Administració y Redacció
PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d' aquest diari y en las principals llibrerias d' aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No 's retornan los originals encara que no 's publiquin.

Farmacia Serra La que paga més contribució de la provincia
FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT
Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

DOCTOR J. MIRÓ
OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos á cinch de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.
A Tarragona: los demés dias de deu á una del matí y de tres á cinch de la tarde, havent trasladat son gabinet al mateix carrer de la Unió, 17, primer.

SECCIÓ DOCTRINAL

Lo nacionalisme y el poble catalá

Lo nacionalisme, d' aspiracions molt petitas al principi, avuy ha aixamplat las alas y ja no tem las iras de ningú, que es prou fort pera defensar los principis de regeneració de Catalunya, los que ha presentat devant per devant dels principis de la revolució y del cessarisme que son avuy per avuy los dos més grans enemichs ab que topa pera la realisació dels seus ideals. Y, no obstant, malgrat los obstacles que s' han oposat al seu avansament, s' ha obert pas en mitj d' aquest embull de partits que tenen prostergat al poble, y de dia en dia, y en particular en jorns d' oposició més violenta y més clara, ha aixecat alta, ben alta, la seva veu, y s' ha fet sentir ab més forsa, conseguint desvetllar alguns cors é inteligencias adormidas que han sigut nous elements de refors per la ja considerable forsa del catalanisme. No en va se li ha fet oposició. Una idea novella, que ho es per eixos sistemas moderns que ab dos sigles d' existencia han donat lo que naturalment podian donar, si vol avansar més depressa cal que trobi obstacles grans, que com més grans y més forts més vigor, més energía tindrá pera oposarshi, demostrant la seva feconditat y virilitat al guanyar pam á pam lo terreno. Y ha avansat ab pas segur, confiat d' arribar tart ó d' hora, empleant més ó menos forsa al objecte que s' ha proposat, á la autonomía del poble catalá. Pero si no li han faltat travalls pera avansar ab més llestesa, tampoch li han mancat ocasions favorables pera assentar més sólidament los seus principis. Si s' han oposat á son pas l' inditerentisme del poble per un cantó y 'ls partits per un altre, també ha trobat en la corrupció d' eixos partits y en lo desengany d' eix poble ocasiona favorables pera introduhirse en la societat catalana.

La revolució possessionada ja fá dos sigles de la societat, deixa sentir sa poderosa influencia y es un obstacle gran que es molt difícil véncer.

Las ideas de la inteligencia humana, no hi ha perque negarho, exerceixen una poderosa influencia en los destins de la societat. La transformació que s' ha operat en la societat se deu á la forsa dels principis científichs aplicats á la vida del home y á la vida dels pobles; més aquesta transformació, deguda á principis falsos, sentats sols pel desitj d' inventar y d' apareixer devant de la societat com home que posseheix en sí la sabiesa, han forsat la naturalesa de las lleys socials, y aquestas, com inmutables que son, fan esforsos pera manifestarse tals com son, tals com Deu las feu, per tirar per terra aquest nou edifici social y pera tornar á la societat pels camins inmutables que aquestas mateixas lleys li assenyalan.

Los homes, enlluhernats uns per una falsa ciencia y altras ubriacats per la aureola d' un gran poder, no sembla sino que s' hagin proposat anar contra la corrent de las cosas volguent conjuminar alló que naturalment no pot unirse. La historia, aquesta gran mestra de la vida, no 'ls ha ensenyat res als llegisladors moderns, que, sedubits per las máximas d' una filosofía social que s' aparta completament de la veritat y per lo tant de las eternas lleys de la naturalesa han somniat en la unió d' elements heterogenis, de rassas contrarias, y de pobles incompatibles per son caràcter, sas costúms y sa llengua. Y eixa filosofía y eixas ideas que ha concebut la extraviada rahó del home son causa de la revolució que pesa demunt la societat moderna y que fa gemegar als pobles baix lo jou del esclavatje. No obstant es lo cert que la vida dels pobles es agitada com la dels individuos; que aquestos, com aquells, cambian sovint proporcionalment. L' home busca sempre en la novetat quelcom que substituheixi la monotonía de la vida present, y en son desitj de progrés, considerant que nous principis li portarán nova vida, més acomedada, més conforme á sa noble naturalesa, menysprea lo vell per sistema y 's dona als nous principis que no sab ahont lo portarán: nous principis que á bon segú no tindrán de noú sino la forma, pero que per lo que toca al fons no serán més que 'ls principis de Plató é Séneca y ell los considera com un progrés de la ciencia social, com la última paraula que han de dir los sabis en be de la humanitat. Y aixó mateix que succeheix al individuo passa als pobles, y es que tots, pobles é individuos, bascan la felicitat, y ab eix afany de ser felissos tot ho provan, y tornan á provar lo que ja altres provaren y no hi trobaren la felicitat, y com no la trobaren aquells, tampoch la troban ells, y agitats per aquest va-y-vé de la vida, passan uns y altres y 's succeheixen uns sistemas de gobern á altres sistemas y desapareixen las generacions pera conseguir lo fí que desitjavan.

Es molt difícil sustráures à la influencia que exerceixen actualment los nous ó semi-nous principis demunt dels quals se fonamentan las institucions dels pobles y 'ls drets del home. Aquesta sustracció no es possible sino en aquells pobles que, tenint conciencia de sí mateixos, coneixentse la propia naturalesa, judican ser útils y adecuadas á la seva manera d' ésser las institucions perque 's regeixen, prenennt dels nous principis alló que més s' avingui á sa condició de existencia propia y natural. Puig aquestos principis, valentse de la flaquesa humana y afalagant las passions, han minat la base de la societat y alló que dona forsa á aquesta base, aixó es, la familia y la religió, sustituhint á la familia l' individuo y á la religió la indiferencia. Per aixó 'l catalanisme condempna en sos principis los sistemas polítichs atómichs ab que venin pervertint al poble aquestos homes sense fé, fills de la revolució francesa y educats en la escola de la ambició de poder, y si no cuyda de la forma en que deuhen aplicarse 'ls seus principis, que lo mateix caben dintre de la forma republicana que de la monárquica, cuyda, sí, y ab totas sas forsas, de presentar devant de la democracia revolucionaría la democracia catalana que es al mateix temps que modelo de llibertat política, modelo de llibertat catalana.

J. W. L.

¡Mori Don Quixote!

Ab tanta rahó, com Carlyle de la obra de Shakespeare y l' imperi de la India, devém dir que 'l «Quijote» val pera Espanya més que son moribund imperi colonial. A la llum del «Quijote» devém veure nostra historia.

Lo pobre hidalgo manxego, una vegadá perdut lo tino per la lectura dels llibres de cavallería, se llensá per aqueixos camins á desfer lo que li sembleva torts y á conquistar imperis. Y no per culpa seva, sino del seu cavall, solía veures ágegut en terra quan menos ho esperava, per culpa d' aquell rocí al qui deixava pendre camí á sa voluntat, creyent que en aixó consistía la forsa de las aventuras. Tampoch per culpa seva, sino per la dels Goberns que 'l portan á son capritxo, s' ha vist més d' una vegada caygut lo poble espanyol y á mercé de mosssos de mulas que li tossejavan á son gust las costellas. Lo pobre caváller y 'l pobre poble saben per lo menos consolarse y no es poch aixó.

Quan lo caváller de la Blanca Luna vencé á Don Quixote y sens ferli cas á alló de «quítame la vida, pues me has quitado la honra», li maná s' entornés á son poblet á descansar un any, prengué nostre «hidalgo» 'l camí de son poble, disposat á cumplir lo que fou manat. Mes aixís que arribá á sa llar, li agafaren unas febras que li costaren la vida. Y allavors, al despertar curat després d' un bon somni de sis horas benehí al poderós Deu, quinas misericordias no tenen límit, «ni las abrevían ni impideixen los pecats dels homes». Sentintse á punt de mort volgué ferla de tal modo que donés á entendre que no havia sigut tan dolenta que deixés renóm de boig. «Dadme albricias, »buenos señores—digué á sos amichs—que ya no soy »yo Don Quijote de la Mancha, sino Alonso Quijano, »á quien mis costumbres me dieron renombre de bueno.» Aixís morí, ab mort exemplaríssima, lo caváller Don Quixote, l' históricb, pera renaixer devant lo judici de Deu en l' honrat hidalgo Alonso Quijano, l' etern.

La bojería es en cada qual á qui toca, trastorn de sa cordura; segons se es tonto se torna un boig, pero á la vegada la bojería treu tot lo pes de la superbia y de la vanitat humanas que en tot mortal descansan. La extranya y temporal bojería de Don Quixote fou potser trastorn de la bondat eterna de Alonso Quijano, pero fou ademés explossió de superbia d' esperit impositiu. Se cregué ministre de Deu en la terra y bras per qui s' executava en ella sa justicia.

Espanya, la cavalleresca Espanya histórica, té com Don Quixote que renáixer en l' etern hidalgo Alonso *el Bueno*, en lo poble espanyol, que viu baix la historia, ignorantla en sa major part per sa fortuna. La nació espanyola,—la nació, no 'l poble,—cayguda y quebrantada, ha de curar, si cura, com curá son héroe, pera morir. Sí, pera morir com nació y viure com poble.

Las nacions, en efecte, laboriós producte históricb, han de morir tart ó aviat, y crech y espero y desitjo,

que molt avans de lo que 'ns figurém. Las hi sobreviurán, d' un modo ó d' altre, los pobles, sa imperecedera substancia. L' obra major tal vegada de la historia, sia crear rassas históricas y donar als pobles personalitat diferenciantlos, y preparar aixís la integritat futura de la universal familia humana, baix lo Para comù.

La vida d' una nació, com la d' un home, devía ser una contínua preparació á sa mort, un exercici pera deixar al món un poble pur, pacífich y cristiá, rentat de la taca original de saivatjisme, que en la concepció militar subsisteix.

Al prepararnos à morir, vulga Deu que curém de la bojería á que 'ns han portat los llibres de cavallería de nostra historia, á pensar en algún de quins passos acordém acullirnos com á ordinari remey de nostras desditxas colectivas.

Lo bó del capellà, ajudat pel barber, pregué la providencia de regirar los llibres de Don Quixote, prenéntloshi tots, cremarli los més, y tapiar la estancia d' ells. ¡Tan de-bó á Espanya 's pogués oblidar la historia nacional! ¡Tan-de bó se tragués conciencia de la casi inexplotable mina del esperit del esperit del hidalgo poble, que llaura sas terras en resignat silenci é ignora felisment lo que succehí á Otumba, á Lepanto ó á Pavía! ¡Continuar la historia d' Espanya!... Lo que s' ha de fer es acabar ab ella, pera comensar la del poblé espanyol. Perque Espanya, aquest fantasma histórich simbolisat en una tela de colors, aquesta visió, d' orígen sobre tot llibresch, que se cerneix sobre nosaltres sofocantnos y oprimintnos, nos esclavisa. ¡Terrible esclavitut la dels pobles guiats per sa mesquina imatje en la historia, superficie y res més de la vida!

Un pensador espanyol d' extraordinaria originalitat, Angel Ganivet, demana en son hermós «Idearium» que després dels períodos hispano-romá, hispano-árabe é hispano-colonial, tinguém un período espanyol pur, «en lo qual nostre esperit, constitubit ja, donés sos fruyts en son propi territori», demana l' acció ideal que «alcansa sols son apogeo quan s' abandona la acció exterior y 's concentra dins del territori tota la vitalitat nacional». Hi ha en aixó gran fondo de veritat.

Hi ha que oblidar la vida d' aventuras, aquell anar á imposar als demés lo que créyam los hi convenía y aquell buscar fora un enganyós imperi. Hi ha que meditar, sobretot, en lo pronfontment anti-cristiá del ideal cavalleresch. Si la tasca de la nació, producte essencialment burgés, ha sigut assegurar la desigualtat ab la guerra, la missió d' un poble es realisar en sí mateix, *ad intra*, la justicia, y cristianisarse. Un poble de veritat cristiá conquistaría per l' amor al món. Sens sortir de sa vila, ab sa olla d' algo més vaca que moltó, sa picantor las més nits, sos dols y quebrants los dissaptes, sas llentías los divendres y 'l seu algún colomí d' afegidura los diumenjes, pot l' hidalgo Alonso *el Bueno* realisar la justicia callada, sens sorell d' armas y sens buscar siti en la condempnada historia ni cuydarse d' anar en romansos y coplas. Preocuparse de sobreviure en la historia destorba al subsistir en la eternitat; es sacrificar l' home al home, lo poble à la nació: es una de las més tristas supersticions que 'ns ha deixat lo paganisme, que per boca de Homero digué que 'ls deus traman y cumpleixen la destrucció dels homes pera que tingan de cant las futuras generacions. «Deixeu que 'ls morts enterrin á sos morts» dihém ab Cristo, considerant à la historia un cementiri, un ossari de successos morts, quina ànima eterna portém los vius. Sols trencant y abandonant la capell pot lo pobre cuch estendre sas alas, tréurelas al ayre lliure y volar, com papallona, a la llum.

Las nacions en peu de guerra y de proteccionisme, vivint en pau armada, oprimeixen als pobles. No per demunt sino per sota d' ellas; no en aliansas guerreras internacionals ni en pactes diplomátichs, sino en la dolorosa abrassada dels que treballan y sufreixen, uneix la germanor en que puga fructificar l' evangeli etern. Día vindrá en que las avuy més celebradas glorias de las nacions serán objecte de piadosa execració per part dels pobles. Dia vindrá, devém esperarho, en que descuberta á la conciencia cristiana la infame blasfemia que 's tanca en lo barbre principi romá de *si vis pacem, para bellum*, regni l' evangélich «no resistiu al mal», dia vindrá en que se senti que sense pau no hi ha honra verdadera, honra cristiana y no pagá pundonor cavalleresch, dia en que 'ls utopistas d' avuy apareixin profetas y nostras grandesas históricas vanitat de vanitats y pura vanitat. Y si aquest dia per sa mateixa sublimitat no ha de venir may, si es un ideal inasequible ¡no importa! á ell devém dirgirnos. Lo inasequible se 'ns posá com fí al dirnos que fossim perfectes com es perfecte nostre Pare.

¡Mori Don Quixote pera que renaixi Alonso *el Bueno*! ¡Mori Don Quixote!

Tornat á sa cova Segismond mediti en lo somni de la vida y repeteixi que vol obrar be, «puig no 's pert lo fer bé encara que sía en somnis». Deixant á Don Quixote acudeixi Sanxo á Alonso *el Bueno*, l' etern.

«Acudamos á lo eterno
Que es la fama vividora
Donde ni duermen las dichas
Ni las grandezas reposan».

¡Mori Don Quixote pera que reneixi Alonso el Bueno! ¡Mori Don Quixote!
¡Mori Don Quixote!

MIQUEL DE UNAMUNO.

CRÓNICA

OBSERVACIONS METEOROLÓGICAS
del dia 27 de Juny de 1898
FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' observació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. particular
9 m.	753	47	0'0	8'9	Ras.	
3 t.	753	50				

HORAS d' observació	TEMPERATURAS Maxima	TEMPERATURAS Minim.	TEMPERATURAS Term. tipo	VENTS direccio	NUVOLS classe	NUVOLS can
9 m.	Sol. . . 44	16	23	S.	Cumul	0'3
3 t.	Sombra 31		23	S		0'2

Lo mercat que ahir se celebrá en aquesta ciutat se vegé bastant animat, seguint ferms los preus que regían en l' anterior.

—

Per la Secretaría Municipal se procedeix á la confecció del Padró de cédulas personals que ha de regir lo vinent any económich.

—

Bastanta concurrencia assistí á la funció que 's doná en lo teatret de la societat «Juventud Reusense» diumenge á la nit. L' obra representada *Lo cércol de foch* estigué ben interpretada y fou molt aplaudida.

Lo ball ab que acabá la funció va estar bastant animat.

—

Ha sigut posat en llibertat lo director de nostre colega *La Lucha*, de Girona, que havía sigut detingut per ordre del gobernador civil d' aquella provincia, l' ex-redactor de *El Imparcial* senyor Soldevila, á consecuencia d' un article publicat en dit periódich gerundense fent determinats comentaris respecte á la cuestió del joch.

Ho celebrém y prengui experiencia nostre colega. Contra 'ls «virreys» que 'ns envía 'l gobern central, pocas bromas.

—

Novament se diu que la Arrendataria se decidirá molt prompte á ensajar lo cultiu del tabaco en varis punts de la provincia de Málaga y la de Granada, aixi com en distintas altras regions, comprenent que 'l cultiu del tabaco á Espanya s' imposa per rahons molt poderosas.

Ho calebraríam y desitjaríam que la nostra provincia sigués també una de las designadas, puig hi ha alguns punts que posseheixen excelents cualitats pera 'l cultiu de dita planta, ab lo qual se beneficiaría la agricultura, avuy tan perjudicada.

—

Desde 'l primer de Juliol próxim totas las cartas que circulin per lo correu portarán un sello de guerra, de cinch céntims, sello que dintre pochs dias será posat à la venda.

No creyém gens acertat aqueix nou recárrech, puig ademés de que poch ha d' aliviar la anguniosa situació del tresor aqueix petit impost, se perjudica en ell generalment à la industria y comers, quina trista situació es per demés fer avinent á nostres lectors. Ens sorprén la facilitat ab que 's decretan algans impostos com lo present, mentres que l' impost sobre 'l paper d' Estat y tota classe de títols que podrían aliviar la situació d' Espanya, per més que 's proposi y 's discuteixi no arriba é decretarse may.

Tal van las cosas d' Espanya.

—

En la sessió celebrada lo dissapte per la Junta Directiva de la Cambra de Comers de Barcelona, s' acordá per unanimitat fer present al Gobern, ab totas las salvetats necessarias, las aspiracions de las classes que representa la Corporació favorables á la pau.

Aquestos, segons les patrioters incorregibles tampoch son espanyols.

Pero tenen sentit comú.

—

Copiém de *El Pallaresa*:

«En vista del desenrotllo que han prés las obras de fábrica en lo canal d' Aragó y Catalunya, tením entés que 's necessitan bons pica-pedrers pera travallar en la secció primera.

Dits operaris serán admesos, be á jornal, be á preu fet, als preus que regeixen en aquellas importants obras».

Entre mitj de tantas noticias dolentas per tothom, y especialment per la classe travalladora, ja es hora que poguém donar aquesta bona, que segurament ha de contribuhir á aliviar la desesperada situació de algunas familias.

—

En la Administració de Consums d' aquesta ciutat, se recaudaren per diferentes especies, en lo dia d' ahir, 975'01 pessetas.

—

Demá á la tarde en lo Fronton Reusense hi haurá un partit de pilota, lo qual s' anunciará oportunament.

Per la nit hi tindrá lloch un concert vocal é instrumental dirigit per D. Joan Goula (fill), prenenthi part la célebre primera tiple D.ª Isabel Senall y 'ls aplaudits artistas d' ópera D. Angel Feliu de Constantí y D. Josquím Aragó.

Lo Frontón estarà iluminat per gás.

—

Copiém de «L' Olotí»:

«Continúa accentuantse la baixa en lo preu del blat y en las farinas.

Lo d' aquestas en la última setmana ha sigut molt notable, corresponent al dels blats.

Ab tot, lo pa continúa venentse al mateix preu, sense que per ara hi hagi 'l més petit indici de que 's tracti de rebaixar.

Qualsevol diría que vivim en lo mellor dels temps y que nadém en prosperitat y abundancia inagotables.

Y tot lo mon sab quant lluny está aixó de la pura realitat.

—

Ans d' ahir nit, en lo teatre de la «Juventud Reusense» se efectuá la *reprisse* del notable drama del malograt Soler «Lo Cercol de foch». Los dos primers actes signeren interpretats bastant regularment, ressentintse 'l tercer (escepte 'l final) d' alguna vacilació y descuyt en alguns actors, no lliurantsen per cert la senyoreta Periu. Apart d' aixó, lo treball dels distingits aficionats meresqué ser premiat ab molts aplausos y una sortida al palco escénich.

—

Llegím en «La Costa de Llevant» de Mataró:

«De mica en mica 's van paralisant los travalls en tallers y fábricas. En molts se travalla tan sols la meytat d' horas y de continuar las cosas per aqueix camí prompte ni aixó 's podrá sostenir.

¡Quan será que 'ls homes posin enteniment y no 'ns deixém abocar á un mal estar com lo present, degut á la mala fé d' uns, á la especulació d' altres y á la deixadés y abandono dels més!...»

—

Demá, festivitat de Sant Pere, la secció d' aficionats de «El Alba» va á Alcover á donar una escullida funció dramática. Se posará en escena lo notable drama «Por la Marina española», y las divertidas pessas «Castor y Polux» y «De panxa al sol». Desitjém á dits aficionats un bon éxit en son viatje artístich.

—

Le Figaro de París al donar compte de la mort del ilustre autor de «Un drama nuevo» representat ab gran éxit aquestos dias en aquella capital per lo Sr. Novelli, afirma que dita obra es de D. Manel Tamayo, escrita ab colaboració del dramaturg Sr. Baus.

Recomaném als que diuhen que pera ser conegut s' ha d' escriure en castellá la lectura de la anterior noticia del important periódich parisench.

ESCORIAS THOMAS—Vegis l' anunci de la quarta plana. Dirigirse á casa Gambús, carrer de Vilá Bou) 12.

Carta oberta.

Al M. Iltre. Sr. Alcalde.

Rahons que no s' amagarán al clar judici de V. E. fan que'ns permetém distréurerli, encara que per breus moments, la atenció dels assumptos municipals, de la crissis que passan las caixas del ajuntament y li apartém los ulls de aquellas llunyanas encontradas ahont nostres pares, tenint la vida en perill, defensan los sa-

grats interessos d' Espanya y la honra de tots nosaltres.

Si senyor: nosaltres, que no entenèm prou bé aquestas ideas d' integritat del territori, que nostras pobres y no prou desenrotlladas inteligencias no oviran lo fí de las actuals guerras y no poden ferse càrrech dels mals ó bens que 'ns poden proporcionar, y que de combats no 'n sabèm altre borrall que lo que nos ha esplicat lo senyor Mestre del *Guadalete*, *Covadonga*, *Navas*, *Lepanto*, etc. etc., nos han alarmat en extrém las midas radicals que s' indica pendre per part de V. E. á fi de que la *Festa Major* passi com un altre diumenje qualsevol.

Mes clar, privant que surtin los *gegants* y suprimint la tronada.

Això sí, senyor Alcalde, que per nosaltres tè escepcional trascendencia; tanta, que casi nos ha fet vindre las llágrimas als ulls, y dihém que casi, perque abriguém la confiansa de veure 'ls gegants y de sentir l' olor de pólvora cremada, ja que per los nostres pochs anys no podém sentir lo baf de la cremada quan sega alguna vida d' un de nostres semblants.

Los gegants y la tronada son per nosaltres lo que á V. E. una bona noticia que arribi de Cuba y Filipinas, ab la sola diferencia que la sortida d' aquells y 'l disparo de l' altre, la satisfacció que 'ns proporciona no queda tancada en nostres petits é ignoscents cors, sino que vesa en los llabis y fa que 'n participin los nostres bons pares y 'ls parents forasters que s' assentan á la nostra taula.

Potser l' Ajuntament y V. E. tingan rahó de que l' actual época es de llágrimas y de llágrimas ben amargas; potser tant aviat hagin sortit los gegants al carrer s' haurá de donar contra-ordre com lo dia del Corpus de que se 'ls torni á sa llar; pero també massa llágrimas al temperament del home tal vegada no li convinguin; y ningú pot dir tampoch si al ser los gegants al carrer vindrán noticias sensacionals que fassin convenient de que la gatzara sia la nota dominant en la nostra morta *Festa Major*.

Rahonant en aquest sentit no sabém si existeix qui pot trobar solució al problema; mes donantla per no trobada y atenent que tant la tronada com los gegants son festas que á nosaltres y per nosaltres no mes se fan, y que per l' estat psicológich de las nostras naturalesas hem de desconeixer los perills á que estém abocats, respectuosament li demaném, prometentli fer bondat durant tot l' any, que avuy á la tarde surtin los gegants y que á la nit s' avihi la tronada.

Podríam també donar forsa á la nostra pretensió, per mes que no está á las mans de V. E. l' evitarho, fent present que mentres á nosaltres se nos tracta de matar una de las pocas ilusións que hem alimentat durant un any, los grans, los homes, tenen preparadas algunas diversións de més monta que aquesta.

Confiant en que lo seu bon cor no 'ns voldrá veure plorant pels carrers y que del vot de confiansa que li concedí la ciutat en la sessió del dissapte passat ne sabrá fer ús á satisfacció de grans y petits, quedém á las sevas ordres affms. y s. s. q. b. s. m.,

Per la Comissió de la gent menuda,

X. X. X.

SECCIÓ OFICIAL

Registre civil

dels dias 25 y 26 de Juny de 1898

Naixements

Isabel Figuerola Mercadé, de Joseph y Josepha.—Joseph Cabré Vallvé, de Joseph y Josepha.—Joseph Rius Gebellí, de Francisco y Josepha.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Rosa Vilella Salas, 70 anys, Pojol, 16.—Josepha García Ancluse, 6 mesos, Santa Teresa, 14.—Joseph Trilla Queralt, 7 anys, Santa Eulalia.—Paula Puig Llort, 58 anys, Hospital Civil.—Joan Salvat Llauradó, 43 anys, S. Benito, 23.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Lleó.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Joan Bautista (Providencia)

Durant la Missa que diariament se celebra á las 8 se practican los exercicis del Sagrat Cor de Jesús.

Sant de demá.—Sant Pere y Sant Pau.

SECCIÓ COMERCIAL

BOLSÍ DE REUS

Cotisacions realisadas en lo día d' ahir á Barcelona facilitadas per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	46'70	Cubas del 86	54'
Exterior	56'50	Cubas del 90	43'85
Colonial	'	Aduanas	'
Norts	22 10	Oblg. 5 p § Almansa	'
Fransas	20'10	Id. 3 p § Fransa	'
Filipinas	'		
	PARÍS		
Exterior	37'55	Norts	'
	GIROS		
París	85'	Londres	46'70

Se reben ordres pera operacions de Bolsa. Compra y venda de tota classe de valors cotizables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los paissos.

J. Marsans Rof

Repesentant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	46'70	Filipinas	'
Exterior	56'20	Aduanas	75'75
Amortisable	'	Cubas 1886	53 75
Fransas	20'10	Cubas 1890	43 75
Norts	22 05	Obs. 6 0[0 Fransa	73'
Exterior París	33 75	Obs. 2 0[0 »	38'50
	GIROS		
París	85'	Londres	'

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los paissos.

Cambis corrents en lo dia d' ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallés Sureda, D. Joan Llauradó Prats, don Joan Vallés Vallduví y D. Francisco Prus Demestre.

Londres á 90 dias fetxa.	'
» á 8 » vista.	'
París á »	'
Marsella á 8 » »	'

VALORS LOCALS	DINER	PAPER.	OPER.
ACCIONS	0[0	0[0	0[0
Gas Reusense.		750	
Industrial Harinera. . .		500	
Banch de Reus. . . .		475	
Manufacturera de Algodon.		400	
C.ª Reusense de Tranvias, privilegiadas al 5 per cent.	150		

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 25

De Barcelona en 6 horas, v. «Cifuentes», de 446 ts., ab tránzit, consignat als senyors Fills de B. Lopez.

De San Cárlos de la Rápita en 10 horas l. «San Vicente», de 18 ts., ab sal, consignat á don Joan Mallol.

Despatxadas

Pera Cette v. «Santa Ana», ab vi.

Pera Cette berg. gol. italiá «Adelia», ab vi.

Pera Bilbao y esc. v. «Cifuentes», ab efectes.

Barcos á la carga

Dimars 28

Pera Cette, Marsella y Génova, v. «Grao», consignatari D. Anton Mas.

ANUNCIS PARTICULARS

Errors que deuhen desvaneixers.

Cap remey, ja sía untura, pegat, ó altre, pot curar ni una sola hernia sisquera.

Totas las celebritats médicas, axís nacionals com extranjeras, están contestes, y ma llarga práctica m' ho ha demostrat, que **la curació de las hernias perteneix única y exclusivament al art mecánich**, acompanyat dels coneixements anatómichs suficients.

No deu confiarse en las benas ni en los braguers anomenats sense ressorts, ni ferros, ni acers, donchs á aquestos se deu la major part de las defuncions que ocurreixen per hernias estranguladas, en raho á ser insuficients pera contenir las hernias.

Molts son los que venen braguers; molt pochs les que saben colocarlos; raríssims les que coneixen lo que es una hernia.

A LAS MARES

Avans de sacrificar á vostres fills ab una vena, bruta, incómoda y perillosa, consulteu ab vostre metje, ab seguretat ves dirá que pera la curació de vostres petitets, lo remey mes prompte, segur, net, fácil, cómodo y económich, es lo bragueret de **cautchouc** ab ressort, testimonianto aixís lo número ja important de criaturas curadas per tal medi, durant lo temps de ma permanencia en aquesta ciutat.

Tirants Omopláticbs pera evitar lo carregament d' espatllas.

Faixas hipogástricas pera corretjir la obesitat, dilatació y abultament del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurjiá especialista en lo tractament de las hernias ab llarchs anys de práctica en la casa de D Joseph Clausolles de Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

Llevadora

DONYA ANTONIA BERGADÁ DE ANGLÉS

professora en parts, revalidada en la Facultat de Medicina de Barcelona, després de varis ensaigs practicats en aquell Hospital de Santa Creu te 'l gust d' oferir sos serveys al públich

Carrer del Hospital, 33.-Reus

ULTIMA HORA

Madrid 27.

Telegrafían de Nova York que s' ha declarat oficialment lo bloqueig de Manzanillo.

—Circula ab molta insistencia 'l rumor de que aquesta matinada ha sortit de Santiago de Cuba la escuadra del almirant Cervera.

Oficialment s' ignora la noticia, per més que s' assegura que en lo ministeri de la Guerra s' han rebut despaigs xifrats donant compte d' alguns successos ocorreguts á Santiago de Cuba.

Probablement aquesta matinada se coneixerá lo text dels referits telégramas.

—Lo Gobern nort-americá tement que la escuadra del almirant Cervera surti de la bahía de Santiago de Cuba y ataqui á la de Sampson, ha ordenat á aquest que exerceixi la més exquisita vigilancia.

En previsió de lo que pugui ocorre, durant la nit la tripulació de la escuadra yanqui no dorm, vigilant constantment.

—La escuadra del almirant Cámara te que adoptar procediments especials pera 'l pas del canal de Suez.

Los acorassats, á fí de disminuhir lo calat, transbordan provisions, material de guerra, municions y forsa als trassatlántichs, ó creuhers auxiliars.

Una vegada passat lo canal y la escuadra complerta á Suez, regressarán á Cádiz dos trassatlántichs, després de repartir sa carga entre 'ls demés barcos.

Los drets que hi ha que pagar á la Companyía del canal pujan á 1.300,000 pessetas.

—Lo Gobern nortamericá ha comprat lo vapor espanyol apressat «Pedro».

Los yankis temen que 'l general Pando arribi avuy á Santiago de Cuba ab 10.000 homes.

Per lo departament de Guerra s' ha ordenat lo bloqueig de Manzanillo.

—Telegrafían de París que 'l «Temps» diu que 'ls yankis executan lo plan de campanya que trassaren y que si be lluytan ab la gran resistencia dels espanyols, es seguríssim lo triomf definitiu dels nortamericans.

Espanya, afegeix lo diari francés, ha fet quant en l' heroisme cab. Lo procedent ara es que acepti la pau.

—Un despaig de Washington comunica que la Junta estratégica de la Marina ha acordat que la escuadra volant surti en persecució dels barcos que dirigeix l' almirall Cámara.

Formarán dita escuadra barcos de gran marxa y alguns transports.

—A Washington ha causat impresió la noticia d' haver sigut derrotats los nortamericans á Saragué. Lo president Mac-Kinley ha enviat son pésam á la familia de Hamiltan que morí en lo combat.

Lo Gobern yanki atribuheix lo fracàs á negligencia del tinent coronel Rossevelt.

—Lo Gobern espera que l'almirall Cervera espliqui desseguida 'ls motius que l' induhiren á no molestar á la escuadra nortamericana durant lo desembarch que verificá á Baiquirí.

També espera que dit almirall dongui senyals de vida, prenent part en alguna acció d' interés.

Decididament los ministres no 's reunirán en Conseil fins rebre noticias definitivas de Santiago de Cuba.

—L' almirall Sampson comunica que ha comensat novament lo bombeig dels forts de Santiago, proposantse continuarlo fins la capitulació de la plassa.

Aquesta operació, afegeix l' almirall yanki, está combinada ab un atach per terra.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

LO SAGRAT COR DE JESÚS

Per l' eminent pintor **L. GRANER.**

REGALO

als senyors suscriptors de Lo Somatent.

Prima extraordinaria oferta per l' «Instituto de Arte Cristiano».

Desitjosa aquesta Societat de propagar rapidament la primera obra cual propietat ha adquirit, aprofita la felís oportunitat de ser l' actual mes de Juny lo dedicat per lo mon católich al **Sagrat Cor de Jesús** pera oferir la maravillosa reproducció del célebre cuadro de GRANER á un preu molt redubit, á fí de que totas las classes socials puguin beneficiar del sacrifici que l' «Instituto de Arte Cristiano» s' imposa en aras de ses ideals de propaganda artística y religiosa

Pera iniciar seriament sa companya editorial ha cregut l' «Institut» que devia primer que tot difundir aquesta portentosa imatje del

Sagrat Cor de Jesùs

que entre totas las pintadas y conegudas fins ara es la que més vivament reflexa la miraculosa visió de la Beata Margarita María de Alacoque, segons han reconegut unanimament tots los publicistas católichs y tots los crítichs d' art que s' han ocupat de tan soberbia creació.

Per lo misticisme que respira, per la majestat que evoca, per la devoció que infundeix la divina imatje son inspirat autor LLUIS GRANER ha rebut numerosas y entusiastas felicitacions d' eminents prelats nacionals y extranjers, de ilustres escriptors y de renombrats artistas, tots acorts en proclamar la creació del pintor catalá obra mestre del art relligiós contemporani.

Aquesta preciosa fototipia, de gran «format», representant lo **Sagrat Cor de Jesús**, que l' «Institut» ofereix als senyors suscriptors de Lo Somatent, mideix 88 centímetres d' alt per 62 d' ample, y á pesar de ser una obra de primer ordre, cual valor intrínsech es de 25 pessetas, se cedeix temporalment, ó sia durant lo corrent mes de Juny, als senyors suscriptors d' aquest periódich per la exigua cantitat de **5 pessetas** en tota Espanya, sempre que acompanyi l' adjunt cupó:

LO SOMATENT — Valúnicament durant Juny de 1898.

CUPO-PRIMA EXTRAORDINARIA

LO SAGRAT COR DE JESÚS

per LLUIS GRANER

. . . . exemplars.

«INSTITUTO DE ARTE CRISTIANO»

Barcelona y Juny de 1898.

Valúnicament durant Juny de 1898 — Pts. 5 exemplar

INSTRUCCIONS

Tállis lo cupó, y acompanyant **5 pessetas** s' entregará al donador un exemplar de la fototipia en lo

SALÓ PARÉS

Carrer de Petritxol, números 3 y 5

Pera demandas fora de la capital dirigirse directament al «Instituto de Arte Cristiano», Passeig de Gracia, núm. 113, acompanyant en carta certificada l' import en sellos de correo, lliuransas del Giro Mútuo ó lletra de fácil cobro, qui s' encarregará d' enviarlo franch de ports.

Es indispensable la presentació del cupó pera poguer adquirir la fototipia durant lo corrent mes de Juny, donchs transcorregut aquest plasso tornará á regir son antich preu.

Caramelos Pectorals

del metje SALAS

Curan la Bronquitis, Tos, Catarros, etc., netejan de mucositats l' aparato respiratori tan sols prenentne un al anarsen á dormir y altre á la matinada, composició inofensiva no conté medicament perillós.

DIPOSIT en Reus Farmacia de Serra Arrabal Santa Anna, 80.

Preu de la capsa 6 rals.

Promptuari de la escriptura catalana

METODO SENZILL Y FACIL

PER

Francisco Flos y Calcat

Preu 6 rals.---Se ven en aquesta Impremta.

PARA ABONO DE TODAS LAS COSECHAS Y CULTIVOS

INDISPENSABLE Y DE EXCELENTES RENDIMIENTOS

EL COMBINADO EMPLEO DE LAS

ESCORIAS THOMAS

COMO ABONO FOSFATADO

GARANTIZADAS PURAS — SOLUBLES AL CITRATO

ESCORIA PULVERULENTA THOMAS — PUREZA GARANTIZADA

El más económico, el más eficaz, el más duradero.

SALES DE STASSFURT

COMO ABONO POTASICO

EN LAS FORMAS DE

SULFATO DE POTASA, CLORURO DE POTASA

SALES CALCINADAS RICAS EN SULFATO DE POTASA,

KAINITA, ETC.

bajo garantía del Sindicato de ventas de STASSFURT

NITRATO DE SOSA

como abono azoado

DE GRADUACION GARANTIDA DE 15 1/2 A 16 0/0 AZOE Y DE EFECTOS RAPIDOS Y SEGUROS

DIRIGIRSE PARA PROSPECTOS E INFORMES SOBRE EL EMPLEO

A D. OTTO MEDEM.-VALENCIA